

# РЕШЕНИЕ

№ 3386

гр. София, 01.02.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,**  
в публично заседание на 14.10.2024 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Боряна Бороджиева**

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **4946** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 186, ал. 4 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/.

Образувано е по жалба на „ДЗИНФУ 888“ ООД,[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [жилищен адрес] представлявано от управителя Д. Д., срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ №88-ФК от 12.04.2024 г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности“ С. в Главна дирекция „Фискален контрол“ на НАП за обект на дружеството, находящ се в [населено място],[жк], [улица].

В жалбата са изложени подробни доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед поради допуснати нарушения на процесуалните правила и противоречие с материалния закон. Твърди се, че издателят на заповедта не е представил доказателства, че е оправомощен да налага принудителни административни мерки. Оспорени са мотивите на заповедта, в това число и тези за определяне на 30-дневен срок на запечатване на обекта, като се посочва, че същите са формални, противоречиви и не са съобразени, както с тежестта на нарушението, така и с решение на Съда на Европейския съюз от 04.03.2023 г., постановено по дело № С-97/2021 г., според което не се допуска национална правна уредба, съгласно която за едно и също неизпълнение на данъчно задължение да се налага едновременно имуществена санкция и мярка „запечатване на търговски обект“. Иска се от съда да отмени оспорената заповед и да присъди в полза на жалбоподателя разносните по делото.

Ответникът - началник отдел „Оперативни дейности“ В., Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП - С., чрез юрисконсулт Ч., моли съда да отхвърли жалбата и да постанови решение, с което да потвърди заповедта като правилна и законосъобразна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София – град, 6-ти състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

С процесната заповед № 88-ФК/12.04.2024 г., издадена от Д. Г. Р. – К. – началник на отдел „Оперативни дейности“ В. в ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, е наложена ПАМ „Запечатване на търговски обект“ и „Забрана за достъп до обекта“ за срок от 30 дни, на магазин „Х. Г.“, находящ се в [населено място],[жк], [улица], стопанисван от дружеството – жалбоподател „Джинфу 888“ ООД, ЕИК[ЕИК]. Мярката е наложена за това, че при извършена на 29.02.2024 г. в 12:00 ч. проверка на търговския обект, след извеждане на дневен финансов отчет без нулиране от фискалното устройство /ФУ/ било установено, че при извършена покупка от клиент на стойност от 20.40 лв., осъществена на 26.02.2024 г. в 12:25 ч., заплатена с карта Debit Mastercard чрез POS терминал на „У. Б.“ /разписка № 012234/26.02.2024 г./, дружеството не издало касова бележка от въведеното в експлоатация фискално устройство „Datecs DP-150“ на обекта, с индивидуален номер DT893029, с номер на фискалната памет 02893029, с изградена дистанционна връзка с НАП. Посочено е, че е изведен КЛЕН от ФУ, от който било видно, че на 26.02.2024 г. в 12:25 ч. няма регистрирана продажба на стойност от 20.40 лв. В мотивите на заповедта е посочено, че по време на проверката безспорно било установено наличието на фискално устройство в търговския обект, въведено в експлоатация и регистрирано в НАП, както и че констатираното нарушение е извършено при повторност, тъй като спрямо дружеството „Джинфу 888“ ООД имало издадени две влезли в сила НП за извършени нарушения на чл.25, ал.1, т.1 и на чл.33, ал.1 от Наредба –Н-18/2016 г. По отношение на определения 30-дневен срок е посочено, че същият е определен с такава продължителност, тъй като при повторност не се разрешава отпечатване на обекта преди изтичането на един месец от запечатването му.

В хода на съдебното производство са представени доказателства за издадени две наказателни постановления № 765175- F758516/12.04.2024 г. и № 765178- F758517/12.04.2024 г., с които за установените на 29.02.2024 г. нарушения на „Д. 888“ са наложени имуществени санкции. Видно от приложените платежни нареждания на л.10 и л.11 по делото, писма, изх. № 10489 #1/17.05.2024 г. и изх. № 10593/17.05.2024 г., издадени от РД на НАП В., офис Р. до Районен съд [населено място], наказателните постановления са влезли в сила на 07.05.2024 г. и че на същата дата задълженото лице е внесло 80% от сумите по наложените му имуществени санкции в общ размер на 2800 лева.

При така установената фактическа обстановка съдът стигна до следните правни изводи:

Жалбата е допустима, като подадена в срока по чл. 149, ал. 1 АПК вр. чл. 186, ал. 4 от ЗДДС и от надлежна страна.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Обжалваната заповед е издадена от компетентен орган по смисъла на чл. 186, ал. 3 ЗДДС. Със заповед № ЗЦУ-1148/25.08.2020 г. /л.38/ изпълнителният директор на НАП е оправомощил началниците на отдели „Оперативни дейности“ в Дирекция

„Оперативни дейности“ в Главна Дирекция „Фискален контрол“ към ЦУ на НАП да издават заповеди за налагане на принудителна административна мярка запечатване на обект по чл. 186 ЗДДС. От заповед № 427/16.06.2023 г. /л.39/, издадена от изпълнителния директор на НАП, се установява, че Д. Г. Р. – К. (издател на оспорената заповед) е преназначена на длъжността началник отдел „Оперативни дейности“ В., Дирекция „Оперативни дейности“, Главна Дирекция „Фискален контрол“ към ЦУ на НАП, считано от 16.06.2023 г.

Обжалваният акт е издаден в предписаните от закона форма и съдържание. Изложени са фактическите и правни основания за налагане на ПАМ. В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да обуславят отмяна на заповедта. Във връзка с възраженията в жалбата за неяснота по отношение на датата на нарушението, следва да се посочи, че производството е започнало с извършената на 29.02.2024 г. проверка от органи по приходите при ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, за осъществяване на която законът не предвижда изрично оправомощаване. Констатациите от извършената проверка са обективирани в протокол сер. АА №0102510/29.02.2024 г., връчен на представител на дружеството.

Съгласно чл. 118, ал. 1 от ЗДДС всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (системен бон), независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Получателят е длъжен да получи фискалния или системен бон и да ги съхранява до напускането на обекта. Разпоредбата на чл. 3, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. регламентира, че всяко лице е длъжно да регистрира и отчита извършваните от него продажби на стоки или услуги във или от търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от ФУ или касова бележка от ИАСУТД, освен когато плащането се извършва чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка, кредитен превод, директен дебит или наличен паричен превод, извършен чрез доставчик на платежна услуга по смисъла на Закона за платежните услуги и платежните системи, или чрез пощенски паричен превод, извършен чрез лицензиран пощенски оператор за извършване на пощенски парични преводи по смисъла на Закона за пощенските услуги.

В разглеждания случай, въз основа на приетите по делото писмени доказателства, се установява по несъмнен начин, че при извършената на 29.02.2024 г. проверка не са били налице доказателства /данни във фискалното устройство/ за издаден фискален бон за един брой плащане с POS терминал на стойност 20.40 лв. Не се спори и че в търговския обект е инсталирано и регистрирано касово фискално устройство. Издаването на фискална касова бележка за извършената покупка и плащане с POS терминал е било дължимо съгласно цитираните по-горе в решението разпоредби от ЗДДС и Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г.

Независимо от установеното нарушение по чл. 118, ал. 1 от ЗДДС, настоящият съдебен състав приема, че оспорената заповед противоречи на материалния закон и на целите му, по следните съображения:

Съгласно чл. 186, ал. 1, т. 1, б. ”а” от ЗДДС принудителната административна мярка запечатване на обект за срок до 30 дни, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага на лице, което не издаде съответен документ за

продажба по чл. 118. Съдът намира, че в конкретния случай са доказани по безспорен начин фактическите основания, посочени от административния орган при издаване на процесната заповед. Независимо от това, процесната заповед следва да бъде отменена. Това е така, защото издаването на заповед, с която се налагат ПАМ, а същевременно и наказателно постановление, с което се налага имуществена санкция за едно и също нарушение са в противовес на принципа за съразмерност, посочен в разпоредбата на чл. 6, ал. 2 от АПК. Съгласно посочената правна норма, административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава. В този смисъл е и Решение от 04.05.2023 г. по дело С-97/21 (MV – 98), в което Съдът на Европейския съюз постанови, че „член 273 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност и член 50 от Хартата на основните права на Европейския съюз трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, съгласно която за едно и също неизпълнение на данъчно задължение и след провеждане на отделни и самостоятелни производства на данъчнозадължено лице може да бъде наложена мярка имуществена санкция и мярка запечатване на търговски обект, които подлежат на обжалване пред различни съдилища, доколкото посочената правна уредба не осигурява координиране на производствата, позволяващо да се сведе до стриктно необходимото допълнителната тежест от кумулирането на посочените мерки, и не позволява да се гарантира, че тежестта на всички наложени санкции съответства на тежестта на разглежданото нарушение“. В този смисъл е и практиката на ВАС на РБ: решения № 8855 от 16.07.2024г. по адм. дело № 3069/2024г., VIII отд., № 5542 от 08.05.2024г. по адм. дело № 11372/2023г., VIII отд., № 8855 от 16.07.2024г. по адм. дело № 3069/2024г., VIII отд., № 5453 от 07.05.2024г. по адм. дело № 157/2024г., VIII отд., № 4290 от 09.04.2024г. по адм. дело № 12095/2023г., VIII отд. и др. В случая дружеството – жалбоподател е било санкционирано за същото деяние (бездействие) и е заплатило наложената имуществена санкция. Изтърпяването и на принудителната мярка за 30 дни запечатване на търговския обект заедно със заплатената имуществена санкция, която е определена в размер на 1000 лв., не съответства на тежестта на нарушението неиздаване на фискален бон за 20,40 лв.

В заключение - оспорената заповед № 88-ФК/12.04.2024 г., издадена от Д. Г. Р. – К. – началник на отдел „Оперативни дейности“ В. в ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, е издадена от компетентен административен орган, който обаче е приложил неправилно релевантните за случая и обсъдени по - горе материалноправни норми и с издаването ѝ не е способствал да бъде изпълнена целта на закона, предвид което заповедта следва да се отмени.

При този изход на спора, ответникът следва да заплати в полза на жалбоподателя сторените от него разноски. Видно от приложените по делото писмени доказателства, жалбоподателят е направил разноски по делото в размер на 50 лв. за заплатена държавна такса /л.3/, поради което ответникът следва да бъде осъден да ги заплати на жалбоподателя в този размер.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, вр. ал. 1 АПК, вр. чл. 186, ал. 4 ЗДДС, Административен съд София - град, 6-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед за налагане на принудителна административна мярка №88-ФК от 12.04.2024 г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности“ С. в Главна дирекция „Фискален контрол“ на НАП, за налагане на „ДЗИНФУ 888“ ООД, ЕИК[ЕИК] принудителна административна мярка „запечатване на търговски обект и забрана за достъп до обекта“, за срок от 30 дни, на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ от ЗДДС.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на „ДЗИНФУ 888“ ООД, ЕИК[ЕИК] сумата от 50 лв. (петдесет лева) разноски по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБ, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: